

Над краєм знов „Веселики Полісся“

У погожу підобідню пору володимирчани і гості із сіл, відклали чи то рибалку, чи чергову телепередачу, поспішали на улюблене, очікуване свято пісень рідного краю «Веселики Полісся». Вже третій рік надихає воно нас на любов до життя і духовне єднання сердець, не дозволяє стерти з лиця землі красу...

ТОЖ ГУБНІЛОСЯ того дня гомінке велелюддя у травневому розмаї. Нижніми мелодіями пересипалася зелена ружь. Старі й малі мостилися на лавчачинах перед обласного значення заляда свято сценою або ж розглядали на п'ятачку танцювального майданчика виставку «Народний умілець», влаштовану аматорами з СПТУ-29, ВШЮ, СШ № 1 і 2, краєзнавчим музеєм. А ще всіх вчарували неповторністю роботи фотомайстра Юрія Горбатюка: свій струмись святковості вносили і торгівля з розмаїттям вишуканих кондирів, морозива, напоїв.

І ось коротка інсценівка про журавів веселив за старими приписами на сцені — хліб-сіль. Ведучі ласкаво запрошують на свято, а голова оргкомітету І. Т. Дак бажає усім сонячного наст-

гармонійно вплітався у святковість дня. Володимирчани привітали гостей-сусідів із Кузнецовська, Маневич і Дубровиці. А заодно — й зразкові колективи району, з поміж яких п'ять атестувалися на звання народних.

Як завжди, прихильно і любовно сприйняли народний ансамбль РБК під керівництвом Федора Ромая. Впевненими майстрами співу почувалися на сцені парубки. Власне, вони і відкрили фестиваль вночіном українських ліричних, мартівських і стрілецьких пісень. Від них естафету народної творчості перейняли аматори з Кузнецовська — колектив палацу культури РАЕС «Перевесло». Це — самобутні популярні співаки, які черпають натхнення у свого талановитого керівника Г. Бернадського. Хвиля піснеспіву, під-

вічних басів і жіночих сопрано, полюючи відзначено глядача. Цей диворай народної пісні уявлявся найприємнішою нагородою — дружними оплесками.

Ніби голубинь неба увібрали того дня святкові костюми учасників відзначеного оркестру Рафалівської станції юних техніків. Їх маршові ритми — вправна гра неабияких віртуозів. Бо ж існує оркестр 38 років, до того ж — під незмінним керівництвом К. Тарасенка. У розмові з ентузіастами зауважила: вони дивляться в майбутнє з оптимізмом, вірять у кращі часи. То хіба ж диво, що впереміш із мелодіями оркестру ніжно клялись на серце «Знову цвітуть каштани», «Черногазала навачна», «Несені».

Режисер свята, представник цього ж культу осередку Галина Андріївна Стельмах (вона ж і ведуча), чи не найбільше віддалася організації торжества. Продумала, зважила кожну дрібничку. А її природна чутливість так легко і непомітно вплітала кожен виступ у віноч-

Андріївна була представлена П вихованцями із зразкового народного творчого колективу. Герої твору С. Васильченка «Василько» постали із

Полтавкою». Загалом же в їхньому репертуарі понад 30 п'єс.

Як відмітив зазвучуючий Маневичким відділом культури В. Дарчук,

сцени напрочуд артистично, нічим не поступаючись учасникам гуртка «Розмай» (керівник Д. Панько).

Жіночий дует із Дубровиці теж знайшов адячності і уважного слухача. А оскільки мистецькою «силою» мірялись тільки найкращі колективи, то створювалася атмосфера хорошого настрою і подиву.

До глибини душі зворушили пісні у виконанні самодільного народного ансамблю «Джерело» Маневичького будинку культури. Вони ж присвятили володимирчанам і щире вітання, щедро пересипане гумором. Важко було знайти орхі у виставі за п'єсою І. Карпенка-Карого «Мартин Боруля», яку привезли самодільні аматори драматичного театру Колівицького ВН. Режисер цього колективу П. Мосійчук, заслужений працівник культури, з приємністю згадує час, коли вони всією групою виїздили на кількадеміні гастролі у наш район. Доводилось і у наметах ночувати. Де тільки не були. Столична сцена при-

волинцями не змогли знехотувати запрошенням володимирчан, хоч дуже важко вара з подібною гостинню. «Ми і прибули не всією групою, бо доводиться підробляти на весіллях. Приємно, що наша райдержадміністрація ще не зарахувала культуру до ряду другорядних, навіть зуміла організувати таке престижне свято», — мовив наш гість.

Високо згадали над селищем «Поліські веселики», слалися добром на душу. Віддача колективів народної творчості була, без сумніву, повною. Тож не було інших думок щодо його престижності і популярності серед насе-

лення. Це відмітив і представник обласного центру народної творчості, який вважає, що наші самодільні колективи — таланти у творчому відношенні. Було б тільки розуміння і підтримка їхнього таланту. Зрештою, це довели й колективи, що атестувалися, всі вони витримали екзамени на звання народного. Це драматичний колектив Рафалівської станції юних техніків «Розмай», фотостудія «Ф», Юрія Горбатюка, кіностудія «Ракурс» Юрія Дякова, самодільний колектив із Острівця і чоловічий ансамбль РБК.

Є надія, що на такому ж рівні пройде і свято до 84 річчя незалежності України. Планувється воно, за словами голови оргкомітету І. Дяка, у Рафалівці, бо такі свята, проходячи у піднесенні духовних сил, і є першопричиною доброго настрою.

Антоніна СВІТЛИЧНА.
Фото Сергія Дуляницького.

